EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

av den 10 maj 2012

med de iakttagelser som utgör en del av beslutet om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för åttonde, nionde och tionde Europeiska utvecklingsfonden för budgetåret 2010

EUROPAPARLAMENTET UTFÄRDAR DENNA RESOLUTION

— med beaktande av rapporten från kommissionen om uppföljningen av besluten om ansvarsfrihet 2009 (COM(2011) 736) och de arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer denna rapport (SEC(2011) 1350 och SEC(2011) 1351),

— med beaktande av årsredovisningen och inkomst- och utgiftsredovisningen för åttonde, nionde och tionde Europeiska utvecklingsfonden för budgetåret 2010 (COM(2011) 471 – C7-0273/2011),

— med beaktande av kommissionens årsrapport av den 27 april 2011 om den ekonomiska förvaltningen av åttonde, nionde och tionde Europeiska utvecklingsfonden 2010,

— med beaktande av den finansiella informationen om Europeiska utvecklingsfonderna (COM(2011) 334),

— med beaktande av revisionsrättens årsrapport om den verksamhet som finansieras genom åttonde, nionde och tionde Europeiska utvecklingsfonden för budgetåret 2010, samt kommissionens svar ([1]), och av revisionsrättens särskilda rapporter,

— med beaktande av förklaringen om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet som avgivits av revisionsrätten i enlighet med artikel 287 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ([2]),

— med beaktande av rådets rekommendationer av den 21 februari 2012 om beviljande av ansvarsfrihet för kommissionen för genomförandet av Europeiska utvecklingsfondernas verksamhet för budgetåret 2010 (05458/2012 – C7-0047/2012, 05459/2012 – C7-0048/2012, 05460/2012 – C7-0049/2012),

— med beaktande av partnerskapsavtal mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 ([3]) och reviderat i Luxemburg den 25 juni 2005 ([4]),

— med beaktande av rådets beslut nr 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslut) ([5]) som ändrats genom rådets beslut nr 2007/249/EG ([6]),

— med beaktande av artikel 33 i den interna överenskommelsen av den 20 december 1995 mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om finansiering och förvaltning av gemenskapsstödet inom ramen för andra finansprotokollet till fjärde AVS-EG-konventionen ([7]),

([1]) EUT C 326, 10.11.2011, s. 251.
([2]) EUT C 326, 10.11.2011, s. 262.
([3]) EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.
([4]) EUT L 287, 28.10.2005, s. 4
([5]) EGT L 314, 30.11.2001, s. 1, och EGT L 324, 7.12.2001, s. 1.
([6]) EUT L 109, 26.4.2007, s. 33.
([7]) EGT L 156, 29.5.1998, s. 108.

— med beaktande av artikel 32 i det interna avtalet av den 18 september 2000 mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om finansiering och förvaltning av gemenskapens bistånd inom ramen för finansprotokollet till partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou (Benin) den 23 juni 2000, och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen av EG-fördraget är tillämplig ([1]),

— med beaktande av sina resolutioner av den 5 juli 2011 om att göra EU:s utvecklingspolitik effektivare ([2]) och om EU:s budgetstöd till utvecklingsländer i framtiden ([3]),

— med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2008 om uppföljningen av Parisförklaringen från 2005 om biståndseffektivitet ([4]),

— med beaktande av sin resolution av den 28 september 2006 ”Samarbeta mer, samarbeta bättre: 2006 års paket om effektivitet i EU:s bistånd” ([5]),

— med beaktande av rapporten från OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (DAC) om biståndseffektivitet, som är en lägesrapport för genomförandet av Parisförklaringen från juni 2009,

— med beaktande av Tunisöverenskommelsen om inriktning på effektivt bistånd (”Targeting Effective Development”) av den 4 och 5 november 2010 som är en afrikansk agenda för utvecklingseffektivitet,

— med beaktande av slutdokumentet från OECD:s högnivåmöte om biståndseffektivitet i Pusan i december 2011,

— med beaktande av artikel 319 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 74 i budgetförordningen av den 16 juni 1998 tillämplig på samarbete för utvecklingsfinansiering enligt fjärde AVS-EG-konventionen ([6]),

— med beaktande av artikel 119 i budgetförordningen av den 27 mars 2003 för den nionde Europeiska utvecklingsfonden ([7]),

— med beaktande av artikel 142 i rådets förordning (EG) nr 215/2008 av den 18 februari 2008 med budgetförordning för tionde Europeiska utvecklingsfonden ([8]),

— med beaktande av artikel 76, artikel 77 tredje strecksatsen och bilaga VI i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet och yttrandet från utskottet för utveckling (A7-0100/2012), och

av följande skäl:

A. Det övergripande syftet med Cotonou-avtalet, som är en ram för unionens förbindelser med länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) och de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT), är att minska och slutligen utrota fattigdomen i överensstämmelse med målen att åstadkomma en hållbar utveckling och att uppnå en gradvis integrering av AVS-länderna och ULT-länderna i världsekonomin.

([1]) EGT L 317, 15.12.2000, s. 355.
([2]) Antagna texter, P7_TA(2011)0320.
([3]) Antagna texter, P7_TA(2011)0317.
([4]) EUT C 279 E, 19.11.2009, s. 100.
([5]) EUT C 306 E, 15.12.2006, s. 373.
([6]) EGT L 191, 7.7.1998, s. 53.
([7]) EUT L 83, 1.4.2003, s. 1.
([8]) EUT L 78, 19.3.2008, s. 1.

B. Europeiska utvecklingsfonden är unionens viktigaste finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete med AVS-länderna.

C. Trots parlamentets upprepade önskemål om att EUF skulle införas i EU-budgeten, föreslog kommissionen att EUF skulle förbli utanför unionens budget under perioden 2014–2020 i sitt meddelande av den 29 juni 2011 ”En budget för Europa 2020” (COM(2011) 500), vilket innebär att utvecklingsfonderna kommer att fortsätta att utnyttjas i överensstämmelse med specifika budgetregler och inte genom den allmänna budgetförordningen.

D. Det totala bidragsbelopp som kanaliseras genom EUF har ökat avsevärd eftersom beloppet för unionsbidragen under den tionde utvecklingsfonden för perioden 2008–2013 fastställts till 22 682 000 000 EUR, vilket motsvarar en 37-procentig nominal ökning per år jämfört med anslagen under den nionde utvecklingsfonden, och samtidigt som utbetalningarna från EUF har fördubblats från 2000 till 2010, består problemet med utnyttjandekapaciteten.

E. Ett år efter inrättandet av Europeiska utrikestjänsten, som delar ansvaret för förvaltningen av Europeiska utvecklingsbiståndet med kommissionen, har denna kritiserats för ineffektivitet och även allvarliga struktur- och övergångsproblem i unionsdelegationerna.

F. Omständigheterna kring utvecklingsbiståndet förändras ständigt och utvecklingsbiståndet ingår i ett större sammanhang där handel, penningförsändelser från utvandrare och andra inkomstkällor i dag är mycket viktigare för många utvecklingsländer än samtliga utbetalningar från det offentliga utvecklingsbiståndet.

G. Transparens samt ansvars- och redovisningsskyldighet – å ena sidan mellan givare och partnerländer och å andra sidan mellan partnerstaterna och deras invånare – är en förutsättning för effektivt bistånd. Givarna och partnerländerna har inom ramarna för Parisförklaringen och Accrahandlingsplanen om biståndseffektivitet (AAA) kommit överens om att i god tid tillhandahålla detaljerad information om det aktuella och det framtida biståndsflödet så att utvecklingsländerna kan utarbeta budgetar och granska sina räkenskaper på ett mer precist sätt.

H. Utvecklingsbiståndet ges ofta till stater med svaga institutioner, utbredd korruption och otillräckliga system för internkontroll, och granskningen av unionens utvecklingsbudget är därför av särskild betydelse.

I. 2010 var ett år med allvarliga utmaningar för det globala utvecklingssamarbetet beroende på t.ex. den globala finansiella skuldkrisen, stigande livsmedelspriser och jordbävningen på Haiti.

1. Europaparlament påminner om att EUF används för projekt och budgetstöd och att under 2010 gick 66 procent av medlen till projekt och 34 procent kanaliserades via budgetstöd. Parlamentet påminner om att under 2010 förvaltades 49 procent av betalningarna från EUF enligt central förvaltning, dvs. kommissionen genomför stödverksamheterna direkt, och 11 procent av betalningarna genomfördes enligt gemensam förvaltning, dvs. via internationella organisationer som FN-organisationer och Världsbanken. 40 procent av betalningarna genomfördes enligt decentraliserad förvaltning, dvs. kommissionen överlät vissa förvaltningsuppgifter till mottagarländernas myndigheter.

2. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse de rekordhöga bruttobetalningarna och åtagandenivån på nästan 50 % halvvägs genom den tionde EUF, vilket gör att målet att använda hela tionde EUF till åtaganden fram till slutet av 2013 fortfarande ligger inom räckhåll. Parlamentet är däremot oroat över de mycket låga åtagandenivåerna inom finansieringsramarna för regionerna (20 %) och de utomeuropeiska länderna och territorierna (3 %) halvvägs genom den tionde EUF. Kommissionen uppmanas att snarast öka takten på genomförandet av de regionala vägledande programmen och ULT-programmen.

3. Europaparlamentet påpekar än en gång att man är oroad över att inte ha rätt att kontrollera EUF:s verksamhet på samma sätt som andra stödinstrument, t.ex. finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete. Kommissionen uppmanas enträget att lägga fram konkreta förslag till förbättring av parlamentets demokratiska kontroll av EUF, genom tillämpning av samma bestämmelser för EUF som för finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete. Parlamentet understryker också vikten av att den gemensamma parlamentariska församlingen AVS-EU övervakar EUF.

Införande av EUF i EU-budgeten

4. Europaparlamentet bekräftar sin uppfattning att EUF ska införas i EU-budgeten. Parlamentet anser verkligen att detta är ett ofrånkomligt steg mot att stärka den demokratiska kontrollen, ansvars- och redovisningsskyldigheten samt transparensen i finansieringen och mot att få en större samstämmighet i unionspolitiken när det gäller AVS-länderna. Parlamentet understryker att införandet av EUF i EU-budgeten skulle minska transaktionskostnaderna och förenkla rapporterings- och redovisningskraven genom att man bara skulle ha en uppsättning administrativa regler och beslutsstrukturer i ställer för två. Parlamentet förväntar sig att kommissionen ser till att införandet av EUF i EU-budgeten inte innebär att det inte längre kommer att gå att förutsäga AVS-finansieringen.

5. Europaparlamentet beklagar djupt att kommissionen i sitt meddelande ”En budget för Europa 2020” inte föreslog att man skulle införliva EUF i unionsbudgeten i budgetramen 2014–2020. Parlamentet betonar att EUF bör integreras i unionsbudgeten snarast möjligt och inte senare än 2020, då Cotonouavtalet löper ut. Parlamentet manar verkligen kommissionen att förbereda integreringen av samarbetet med AVS-länderna i budgeten utan ytterligare dröjsmål.

6. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att ge ett positivt svar på kommissionens förslag och att gå med på att EUF till fullo införlivas i unionsbudgeten från 2020 och framåt. Parlamentet anser att denna åtgärd borde ha kommit till stånd för länge sedan. Kommissionen förväntas uppfylla detta löfte och vidta de åtgärder som krävs för att börja förbereda EUF:s införande i unionsbudgeten.

7. Europaparlamentet betonar att införandet av EUF i unionsbudgeten inte innebär att de sammanlagda utgifterna för utvecklingssamarbetet får minskas.

Revisionsförklaring

Räkenskapernas tillförlitlighet

8. Europaparlamentet välkomnar att revisionsrätten anser att de slutliga årsredovisningarna för åttonde, nionde och tionde EUF i allt väsentligt ger en rättvisande bild av EUF:s finansiella ställning per den 31 december 2010.

9. Europaparlamentet påminner om att enligt revisionsrättens uppfattning är det en fortsatt hög frekvens av inkodningsfel. Parlamentet tar del av revisionsrättens iakttagelser att även om dessa fel inte väsentligt inverkade på årsredovisningen för 2010, kan de potentiellt påverka tillförlitligheten i EuropeAids uppgifter om den ekonomiska förvaltningen.

10. Europaparlamentet noterar EuropeAids handlingsplan som syftar till att förbättra kvaliteten på uppgifterna om kontrakt i sitt system för förvaltningsinformation och redovisning (CRIS), liksom redovisningsinitiativet för att hjälpa användare att korrekt koda och klassificera redovisningsuppgifter. Parlamentet väntar på en översyn av CRIS revisionsmoduler inleds 2012. Kommissionen ombeds att rapportera till parlamentets behöriga utskott om huruvida den förväntade minskningen av kvarstående inkodningsfel och ytterligare förbättringar i kvaliteten på införandet av uppgifter ägt rum.

11. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse att det nya systemet med periodiserad redovisning (ABAC-EDF) praktiskt taget införts. Parlamentet konstaterar att det nya redovisningssystemet förbättrar redovisningssituationen och kvaliteten på kodningen.

Transaktionernas korrekthet

12. Europaparlamentet konstaterar med tillfredsställelse att, enligt revisionsrätten, uppvisade inte inkomsterna och åtagandena några väsentliga fel, men parlamentet är mycket oroat över att enskilda åtaganden innehöll en väsentlig frekvens av icke kvantifierbara fel som gällde efterlevnad av reglerna för anbudsförfaranden och rättsliga tidsfrister för undertecknande av kontrakt.

13. Europaparlamentet är oroat över revisionsrättens uppfattning om lagligheten och korrektheten i de betalningar som ligger till grund för räkenskaperna, enligt vilken betalningarna innehöll väsentliga fel. Parlamentet påminner om att revisionsrätten uppskattar den mest sannolika felprocenten för betalningar inom åttonde, nionde och tionde EUF till 3,4 %, vilket ligger högre än väsentlighetströskeln på 2 procent, och att kvantifierbara och icke kvantifierbara fel konstaterades för alla typer av projekt, med undantag för kontrakt om leveranser.

14. Europaparlamentet noterar att de återstående främsta typerna av kvantifierbara fel i projektbetalningar som upptäcktes var följande: a) exakthet: räknefel, b) förekomst: fakturor eller andra styrkande handlingar för utförda tjänster eller levererade varor saknades, c) stödberättigande: utgifter som uppkommit utanför genomförandeperioden eller som gällde verksamhet och tjänster som inte angavs i kontraktet och felaktigt utbetalad moms eller icke-tillämpning av obligatoriska påföljder.

15. Europaparlamentet är särskilt oroat över att allt fler projekt hade problem med genomförandet 2010 (12,6 % jämfört med 11 % år 2009) [1] och att felprocenten i samband med åtagandena inom ramen för decentraliserad förvaltning var fortsatt hög.

16. Europaparlamentet beklagar djupt den fortsatt höga frekvensen av icke kvantifierbara fel för betalningar. De vanligaste typerna av icke kvantifierbara fel gällde genomförandegarantier, förfaranden för godkännande och kontraktstilldelning som inte hade följts när det gällde administrativa utgifter, otillräckliga styrkande underlag och inkonsekvenser i kontraktsregler.

17. Europaparlamentet konstaterar att enligt kommissionens uppfattning hade de icke kvantifierbara felen inte några ekonomiska följder. Parlamentet noterar den kraftiga ökningen av EuropeAids utbildning på internet samt även seminarier för nytillsatta delegationschefer innan de påbörjar sitt arbete etc. såsom en strategi för att minska icke kvantifierbara fel. Parlamentet förväntar sig att kommissionen visar huruvida detta leder till en minskning i antalet icke kvantifierbara fel. Kommissionen uppmanas att förstärka efterhandskontrollerna för att förhindra icke kvantifierbara fel och eventuella förluster som ett resultat av att bankgarantiregler inte följs.

Kvarstående fel

18. Europaparlamentet påminner om att EuropeAid fortfarande håller på att utveckla en nyckelindikator för den beräknade ekonomiska inverkan av kvarstående fel efter det att alla förhands- och efterhandskontroller av transaktioner har genomförts. Parlamentet noterar kommissionens försäkran enligt vilken den kvarstående nettofelprocenten är lägre än den felprocent som revisionsrätten uppskattat. Europaparlamentet påminner om revisionsrättens uppfattning, enligt vilken revisionsrättens revision inte bekräftar EuropeAids generaldirektörs försäkran att han hade uppnått rimlig säkerhet om att de betalningar EuropeAid gjort från EUF med stor sannolikhet inte innehöll några väsentliga fel.

19. Europaparlamentet beklagar bristen på förenlighet mellan revisionsrättens uppskattning av den mest sannolika felprocenten baserad på revisionsrättens årliga tillvägagångssätt och gängse metoder, å ena sidan, och kommissionens praxis att hänvisa till den kvarstående nettofelprocenten som omfattar mer än ett år, å andra sidan. Parlamentet anser att tillvägagångssättet baserat på den kvarstående felprocenten i sin nuvarande form inte tillhandahåller jämförbara data för det årliga ansvarsfrihetsförfarandet. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse att kommissionen håller med revisionsrätten om att man bör finna ytterligare kvantifierade bevis. Kommissionen uppmanas att slutföra processen med att utveckla nyckelindikatorer för att uppskatta de ekonomiska följderna av kvarstående fel inom den fastställda tidsramen, dvs. senast 2013.

Övergripande bedömning av effektiviteten i övervaknings- och kontrollsystemen

20. Europaparlamentet beklagar revisionsrättens iakttagelse att de övergripande EUF-systemen för övervakning och kontroll som hanteras av kommissionen bara delvis var ändamålsenliga. Parlamentet noterar att övervakningen och tillsynen vid EuropeAids huvudkontor var ändamålsenlig medan den enbart var delvis ändamålsenlig vid unionens delegationer.

[1] Årsrrapport om den ekonomiska förvaltningen av åttonde, nionde och tionde Europeiska utvecklingsfonden 2010, s. 11.

21. Europaparlamentet beklagar det faktum att felen i övervaknings- och kontrollsystemen vid unionens delegationer är av återkommande art. Revisionsrättens iakttagelser inbegrep dåligt dokumenterade och icke ändamålsenliga kontroller hos de flesta nationella utanordnaradministrationerna i de länder som får stöd från EUF, bristande institutionell kapacitet, begränsade resurser och hög personalomsättning i unionsdelegationerna. Parlamentet uppmanar därför till en förstärkning av den institutionella kapaciteten i de nationella utanordnarnas administration genom att man tillhandahåller ytterligare ekonomisk utbildning samt riktad handledning för att komma till rätta med dessa svagheter i den ekonomiska förvaltningen.

22. Europaparlamentet konstaterar att personalbrist och inadekvata personalresurser, som kan ha en negativ inverkan på unionens granskningsprocesser, har rapporterats i revisionsrättens senaste tre årsrapporter om EUF. Parlamentet är mycket oroat över detta återkommande problem.

23. Europaparlamentet betonar att kompetent personal i tillräckligt antal är en förutsättning för ett effektivt genomförande och en högkvalitativ övervakning och uppföljning av unionens utvecklingsbistånd. Kommissionen och utrikestjänsten uppmanas i detta hänseende att i tillräcklig grad prioritera sina organisationers personalaspekter liksom kostnadseffektiviteten så att man inte äventyrar någon delegations kapacitet när det gäller övervaknings- och kontrolluppgifter.

24. Europaparlamentet noterar revisionsrättens iakttagelser att efterhandskontrollerna av både utanordnarna vid EuropeAids huvudkontor och i unionsdelegationerna bara var delvis ändamålsenliga. Parlamentet påminner om att EuropeAids efterhandskontroller i stor utsträckning är beroende av intyg från externa tillsynsmän eller externa revisioner och utgiftskontroller. Parlamentet beklagar att revisionsrätten, som ett resultat av den höga felfrekvensen, fann att den säkerhet som dessa kontroller kan ge är begränsad. Parlamentet noterar att kommissionen utfärdade obligatoriska standardiserade uppdragsspecifikationer för revisorer för att ta itu med denna fråga.

25. Europaparlamentet konstaterar med tillfredsställelse att kontrollmiljön vid både EuropeAids huvudkontor och unionsdelegationer befanns ändamålsenliga. Parlamentet är oroat över återkommande svagheter i övervaknings- och tillsynssystemen vid unionens delegationer, exempelvis dokumentation som saknas eller är otillräcklig och genomförandeorganisationernas användning av oriktiga upphandlingsförfaranden. Parlamentet konstaterar att verktygen för ekonomisk förvaltning för mottagare av EU-medel när det gäller externa åtgärder färdigställdes och spreds, i syfte att öka genomförandeorganisationernas kunskap om reglerna för ekonomisk förvaltning och stödberättigande.

26. Europaparlamentet noterar att kommissionen fortsätter sina ansträngningar att förbättra övervaknings- och kontrollsystemen vid EuropeAid och förväntar sig att den nuvarande genomgången av EuropeAids kontrollsystem (handlingsplanen för en bättre förvaltning och kontroll inom EuropeAid) kommer att ge positiva resultat när det gäller ansvars- och redovisningsskyldighet, ändamålsenlighet och kostnadseffektivitet. Kommissionen uppmanas att informera parlamentets behöriga utskott om de åtgärder som vidtagits för att åtgärda de ovannämnda problemen.

27. Europaparlamentet välkomnar införandet i juni 2010 av ett nytt rapporteringsformat för delegationernas årliga rapportering om reformerna av förvaltningen av de offentliga finanserna i mottagarländerna, och uppmanar enträget delegationerna att konsekvent använda denna nya rapporteringsmodell.

28. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens iakttagelse att den årliga verksamhetsrapporten är tydlig och informativ, i synnerhet genom användning av kvantitativa indikatorer, och ger en rättvis bild av genomförandet och resultaten.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lämna mer information om genomförandet av EUF på nationell och regional nivå i AVS-länderna och se till att alla EU-finansierade verksamheter i utomeuropeiska länder blir synligare.

Kommissionens och Europeiska utrikestjänstens befogenheter i genomförandet av unionens utvecklingsbistånd

30. Europaparlamentet noterar att 2010 var det år då Europeiska utrikestjänsten utformades och inledde sin verksamhet. Parlamentet upprepar sin oro över att den ursprungliga uppdelningen av befogenheter mellan kommissionens och utrikestjänstens personal i unionsdelegationerna gav upphov till förvirring och berättigad kritik. Parlamentet efterfrågar en bättre effektivitet i EU:s utvecklingsbistånd för att få bukt med det fragmenterade sätt på vilket det förvaltas.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att följa upp och rapportera om hur detta nya system fungerar. Parlamentet noterar att de frågor som behövt klargöras mellan utrikestjänsten och kommissionen tas upp i ”Working Arrangements between Commission services and the EEAS in relation to external relations issues”. Kommissionen ombeds att överlämna dokumentet till parlamentets behöriga utskott när det är klart, tillsammans med en sammanfattning av olösta problem mellan kommissionen och utrikestjänsten och strategin för att tu itu med dessa frågor, liksom ett formellt klargörande i samband med potentiell flexibilitet i användningen av personal vid unionsdelegationerna.

Budgetstöd

32. Europaparlamentet påminner om att revisionsrätten i sin årsrapport om EUF för budgetåret 2010 fann att betalningar av budgetstöd innehöll en hög frekvens av icke kvantifierbara fel under 2010 – 35 procent, en lika hög procentsats som 2009, vilket visar på de kvarstående höga nivåerna på fel i betalningarna av budgetstöd. I syfte att ta itu med denna fråga förstärkte kommissionen sin utbildning och införde verktyg för ekonomisk förvaltning för mottagare av EU-medel när det gäller externa åtgärder. Kommissionen uppmanas att följa upp denna fråga och rapportera huruvida dessa åtgärder har förbättrat situationen.

33. Europaparlamentet påminner om att budgetstödet använts som en biståndsmöjlighet i nästan två årtionden av kommissionen. Parlamentet noterar att det fortfarande finns utrymme för förbättring när det exempelvis gäller genomförandets, kontrollernas och rapporteringarnas utformning, ändamålsenlighet och effektivitet.

34. Europaparlamentet erkänner att budgetstöd har potentiella fördelar. Parlamentet anser dock att det inte är den rätta åtgärden i varje situation. Denna biståndsmöjlighet är bara meningsfull om den tillhandahåller tillräcklig transparens, ansvars- och redovisningsskyldighet och ändamålsenlighet.

35. Europaparlamentet ger sitt erkännande till de ansträngningar som gjorts och de förbättringar som uppnåtts av kommissionen för att på ett mer formaliserat och strukturerat sätt bedöma rätten till budgetstöd t.ex. genom att införa den omarbetade ramen för bedömning av framsteg inom förvaltning av offentliga finanser eller handledningen om budgetstöd till svaga stater.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att koncentrera sig på programmens effektivitet genom att kontrollera resultaten mot indikatorer, att offentliggöra villkor och resultatindikatorer i landsstrategidokumenten och att se till att delegationernas rapporter på ett strukturerat och formaliserat sätt visar vilka framsteg som gjorts inom förvaltningen av de offentliga finanserna, genom att tydligt fastställa mot vilka kriterier som framstegen ska bedömas, redogöra för vilka framsteg som gjorts och ange skälen till att reformprogrammet eventuellt inte har genomförts planenligt.

37. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens iakttagelse att det tidigare stora antalet icke kvantifierbara fel i samband med bedömningen av framstegen i den offentliga ekonomiska förvaltningen har minskat betydligt efter införandet av en omarbetad ram för att övervaka och rapportera framsteg inom förvaltningen av de offentliga finanserna i juni 2010. Kommissionen uppmanas att fortsätta sina ansträngningar att minska de icke kvantifierbara felen varaktigt.

38. Europaparlamentet noterar kommissionens meddelande av den 13 oktober 2011 ”Det framtida upplägget för budgetstödet från EU till tredjeländer” (COM(2011) 638) där det till exempel hävdas att kommissionen kommer att införa ett nytt stödberättigandekriterium avseende ”budgettransparens och budgetkontroll”.

39. Europaparlamentet påminner om att budgetstöd, i enlighet med artikel 25.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 [1] får ges om partnerlandets förvaltning av de offentliga utgifterna är tillräckligt öppen, tillförlitlig och effektiv. Parlamentet uttrycker i detta sammanhang sin oro över riskerna som är förknippade med kommissionens ”dynamiska” tolkning av stödberättigandekriterierna. Kommissionen uppmanas att fortsätta sina ansträngningar att underbygga sina beslut avseende berättigande till budgetstöd och att se till att alla finansieringsöverenskommelser ger

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete (EUT L 378, 27.12.2006, s. 41).

en heltäckande och tydlig grund för bedömningen av förenligheten med betalningsvillkoren. Kommissionens uppmanas att fastställa det belopp som ska tilldelas enskilda budgetstödsprogram på ett bättre motiverat och mer transparent sätt.

40. Europaparlamentet betonar den dubbla redovisningsskyldigheten för budgetstödet: mellan givaren och partnerlandet och mellan partnerstaten och dess medborgare. Därför betonar parlamentet det gemensamma intresset för skattebetalare i unionen och i partnerländerna när det gäller transparenta och korrekta granskningar och det fortsatta behovet av förstärkt stöd till utveckling av partnerländernas egen kontrollkapacitet.

41. Europaparlamentet påminner om att förvaltningen av offentliga finanser är ett av kriterierna för att ge budgetstöd till de för närvarande 102 stödberättigade länderna ([1]). Kommissionen uppmanas att informera den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten om orsakerna till att bara 28 PEFA-rapporter (offentliga utgifter och ekonomisk ansvarighet) är tillgängliga på kommissionens webbplats ([2]).

42. Europaparlamentet väntar sig att kommissionen och medlemsstaterna kommer att upprätta ett offentligt register i vilket budgetstödsavtal, förfaranden och utvecklingsindikatorer förtecknas på ett öppet sätt ([3]).

43. Europaparlamentet ber kommissionen regelbundet tillhandahålla rapporter om hur unionens mål för budgetstödet uppnås och om specifika problem den mött i vissa mottagarländer. Kommissionen uppmanas att tillse att budgetstödet minskas eller avvecklas när tydliga mål inte uppnåtts.

44. Europaparlamentet anser att den grönbok ([4]) som presenterades 2010 bidrog positivt till funderingarna över hur man skulle kunna använda budgetstöd som ett effektivare och mer ändamålsenligt instrument för fattigdomsminskning.

45. Europaparlamentet uppmanar än en gång kommissionen att i linje med artikel 25.1 b i förordning (EG) nr 1905/2006 hjälpa partnerländerna att utveckla sina parlaments kontroll- och revisionsförmåga samt att förbättra transparensen och allmänhetens tillgång till information, i synnerhet när biståndet ges i form av budgetstöd. Kommissionen uppmanas att regelbundet rapportera om de framsteg som gjorts.

Revisionsrättens särskilda rapport nr 11/2010 om kommissionens förvaltning av allmänt budgetstöd i AVS-länder och länder i Latinamerika och Asien

46. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens granskning och de konstruktiva rekommendationerna i denna.

47. Europaparlamentet anser att allmänt budgetstöd är ett mycket värdefullt instrument för att ge bistånd om det används på rätt sätt, eftersom det kan öka egenansvaret och ansvarsskyldigheten hos de mottagande regeringarna och behovet av en striktare granskning från parlamentens sida samt medverkan av det civila samhället i de mottagande länderna, samtidigt som det breddar både grunden för och behovet av en kraftfull politisk dialog mellan EU och mottagarländerna.

48. Europaparlamentet är djupt oroat över revisionsrättens slutsats att kommissionen inte hanterar de största riskerna i samband med ett effektivt tillhandahållande av allmänt budgetstöd på rätt sätt tjugo år efter att den först började tillhandahålla stöd genom detta instrument. Kommissionen uppmanas att följa revisionsrättens rekommendationer för att stärka sin riskhantering genom en ordentlig bedömning av förvaltnings- och utvecklingsriskerna, och särskilt genom att bättre utnyttja information som redan finns tillgänglig

([1]) Svar på skriftlig fråga nr 23 till kommissionsledamot Piebalgs i samband med ansvarsfriheten för EUF 2010, inför utfrågningen den 12 januari 2012.
([2]) http://ec.europa.eu/europeaid/what/economic-support/public-finance/pefa_assesments_en.htm
([3]) Såsom begärdes i resolutionen om EU:s budgetstöd till utvecklingsländer i framtiden, Antagna texter av den 5 juli 2011, P7_TA(2011)0317, punkt 52.
([4]) Grönbok: EU:s budgetstöd till tredjeland i framtiden (COM(2010) 586).

49. Europaparlamentet delar kommissionen åsikt att ett ”dynamiskt synsätt” när det gäller allmänt budgetstöd ibland kan leda till viktiga politiska resultat när budgetstöd ges till länder som uppvisar svagheter i sin förvaltning av de offentliga finanserna men som har åtagit sig att genomföra reformer och uppvisar framsteg i genomförandet av reformer. Parlamentet är dock djupt oroat över att tolv av de ickebräckliga AVS-länder för vilka allmänt budgetstöd har planerats i landsstrategidokumenten för den tionde EUF och fem latinamerikanska länder med allmänna budgetstödsprogram, i Transparency Internationals korruptionsuppfattningsindex 2009 bedömts ha en ”omfattande korruption”, vilket betyder att de fick ett betyg under tre på en skala från 10 (mycket rent) till 0 (starkt korrumperat). Parlamentet uppmanar kommissionen att utveckla tillfredsställande, strikta och transparenta övervakningsmetoder och se till att tillräcklig och lämplig personal finns i EU-delegationerna innan den engagerar sig i allmänt budgetstöd i länder med sådana höga förvaltningsrisker. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang Europeiska utrikestjänsten att utöva sin politiska roll till fullo genom att delta aktivt i utvecklingen av de politiska målen i mottagarländerna när det gäller kampen mot korruption och att garantera framsteg mot att nå målen.

50. Europaparlamentet är oroat över revisionsrättens slutsatser att otillräcklig uppmärksamhet har ägnats åt behovet av att stärka tillsynsorgan såsom parlament och det civila samhällets organisationer i mottagarländerna, eftersom stärkandet av den parlamentariska tillsynen och förbättringen av det civila samhällets medverkan är viktiga delar av målen som rör uppbyggnad av kapacitet för allmänt budgetstöd. Parlamentet uppmanar kommissionen att investera mer i att förbättra institutionerna, rättsstatsprincipen, demokratin och goda styrelseformer i mottagarländerna.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föra in sådana mål i sina allmänna budgetstödsprogram som tar hänsyn till särskilda omständigheter i partnerlandet, med tanke på att de allmänna budgetsstödsprogrammens övergripande mål är att stödja genomförandet av ett lands nationella utvecklingsstrategi.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att

— visa sin gemensamma beslutsamhet att spela den kraftfulla politiska rollen till fullo i sin dialog med mottagarländerna, eftersom denna roll är nödvändig för det allmänna budgetstödets framgång, särskilt när det har den enorma potentiella effekten av en gemensam EU-politik, som delas av alla medlemsstaterna,

— förbättra sin samordning av förfarandena,

— förstärka sitt åtagande för det allmänna budgetstödets mål,

— undvika att ge mottagarländerna olika signaler när det gäller god förvaltning och rättsstatliga principer, även om detta kan verka minst lika svårt för medlemsstaterna och kommissionen som de motiverade kraven på länder som tar emot allmänt budgetstöd.

53. Europaparlamentet är oroat över revisionsrättens slutsats att utformningen och genomförandet av de fyra delarna av de allmänna budgetstödprogrammen (det vill säga finansiering, stöd till uppbyggnad av kapacitet, villkor och dialog) inte garanterar att deras potentiella påverkan optimeras. Parlamentet uppmanar kommissionen att följa revisionsrättens rekommendationer genom att fastställa de belopp som ska anslås till enskilda allmänna budgetstödsprogram på ett transparentare sätt och med bättre underlag, fokusera på sin uppbyggnad av kapacitet på prioriterade behov, förbättra sin hantering av prestationsrelaterade villkor när det gäller allmänna villkor för rätt till stöd och specifika villkor för utbetalningar, och förstärka sin dialogmetod.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föra en mer systematisk dialog med mottagarländerna om alla aspekter av allmänt budgetstöd och uppmanar med eftertryck kommissionen att förbättra sin personals sakkunskap i delegationerna för att förstärka denna dialog. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att EU-delegationens personal som genomför det allmänna budgetstödet har adekvat tillgång till personal och upplysningar.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra sin rapportering av det allmänna stödprogrammets effektivitet, särskilt genom att införa en lämplig kvantitativ utvärderingsmetod och en systematisk övervakning av framstegen mot tydliga indikatorer och mätbara mål.

56. Europaparlamentet upprepar sitt krav att kommissionen ska upprätta en årsrapport om utnyttjandet av budgetstöd för att fastställa starka och svaga sidor i pågående budgetstödsprogram på ett bättre sätt.

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och andra biståndsgivare att samarbeta för att genomföra regelbundna gemensamma utvärderingar för att bedöma hur effektivt det bistånd som har getts genom allmänna budgetstödsprogram är när det gäller minskning av fattigdomen.

Utvecklingsprioriteringar, utvecklingssamarbete med större inverkan

58. Europaparlamentet betonar att goda styrelseformer, demokrati, respekt för mänskliga rättigheter och fattigdomsminskning måste ingå i genomförandeorganisationernas mål i länder där EUF-stöd lämnas.

59. Europaparlamentet påminner om händelserna under arabvåren 2011 och vikten av att fokusera på demokratiska principer och stöd för demokratiuppbyggnad i allt utvecklingsbistånd.

60. Europaparlamentet upprepar sitt åtagande för principerna om biståndseffektivitet som bygger på genuint partnerskap enligt definitionen i OECD:s Parisförklaring och Accrahandlingsplanen om biståndseffektivitet (AAA).

61. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse kommissionens meddelande ”Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring” (COM(2011) 637) som antogs den 13 oktober 2011, där det stipuleras att fortsatt stöd till social delaktighet och mänsklig utveckling. Parlamentet insisterar på att åtminstone 20 procent av unionens stöd ska gå till grundskole- och gymnasieutbildning och grundläggande hälsovård. Kommissionen uppmanas att i högre grad betona mödravård, eftersom detta är det millennieutvecklingsmål där framstegen varit en besvikelse.

62. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att denna ska prioritera stöd till förstärkning av hälso- och sjukvårdssystemen genom att särskilt fokusera på de fattigaste människorna, att förbättra undervisningskvaliteten och hjälpa till att etablera politiska ramar som gynnar de fattiga och tar hänsyn till könsbalansen. Kommissionen uppmanas att se till att EU-finansierad verksamhet i utomeuropeiska länder blir synligare.

63. Europaparlamentet välkomnar det faktum att utvecklingsbiståndet inte längre är den dominerande inkomstkällan för många av de fattigaste länderna i världen. Parlamentet betonar att biståndseffektiviteten kräver att de fattigaste länderna ska kunna uppbåda inhemska inkomster, och beklagar djupt att olaglig kapitalflykt från utvecklingsländerna, som i belopp överskrider inflödet av kapital till dessa länder, t.ex. genom korruption och storskalig skatteflykt, är ett akut och betydande problem som hindrar fattigdomsminskning och förlänger bidragsberoendet.

64. Europaparlamentet betonar vidare att långsiktig social och ekonomisk utveckling kräver andra varaktiga inkomstkällor än bistånd. I detta hänseende anser parlamentet att sunda och välfungerande handelsförbindelser i linje med WTO:s principer är avgörande för utvecklingsländerna, och uppmanar därför kommissionen, rådet och AVS-länderna att finna lösningar på de olösta frågorna angående de föreslagna avtalen om ekonomiskt partnerskap och frihandel mellan Europa och AVS-regionen.

65. Europaparlamentet är oroat över de kontrollförfaranden som kommissionen inrättat när unionsmedel förvaltas genom internationella organisationer och genom gemensamma förvaltningsarrangemang. Parlamentet påpekar att villkoren för och genomförandet av kontroll och uppföljning av unionsmedel under gemensam förvaltning har uppvisat allvarliga brister. Kommissionen uppmanas att tillse att alla dess partner ger kommissionen lätt och obyråkratisk tillgång till sina internrevisionsrapporter.

66. Europaparlamentet påminner om fallet Afghanistan där säkerhetssituationen är så svår att kommissionens personal inte längre kan resa fritt, vilket i betydande grad begränsar genomförandet av ett antal standardförfaranden för internkontroll.

67. Europaparlamentet påpekar vikten av att knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd för att stärka anknytningen mellan bistånd, återhämtning och utveckling och säkerställa en smidig övergång från humanitärt bistånd till utvecklingsbistånd. Parlamentet betonar att mycket arbete ännu återstår för att förbättra samordningen, effektiviteten, ändamålsenligheten och samstämmigheten när det gäller att knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd.

68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att EUF-finansieringen samordnas med andra instrument (livsmedelsmekanismen, det tematiska programmet för tryggad livsmedelsförsörjning, det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter, det tematiska programmet för icke-statliga aktörer och lokala myndigheter, stabilitetsinstrumentet, pilotprojektet om mikrofinansiering på landsbygden). Kommissionen uppmanas att se till att humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd i högre grad är samstämda och kompletterar varandra både på politisk nivå och i praktiken, och att lägga större tonvikt vid katastrofriskreducering och katastrofberedskap, samt att stärka den riskutsatta befolkningens återhämtningsförmåga.

69. Europaparlamentet påpekar att unionen behöver en bred uppsättning verktyg för utvecklingssamarbete anpassade till olika omständigheter, eftersom det inte finns en enda modell som passar allt utvecklingsbistånd. Parlamentet betonar i synnerhet behovet av specifika verktyg och arbetsmetoder när man har att göra med sönderfallande stater och djupt odemokratiska länder, som Eritrea, som vägrar ta emot bistånd till sitt folk trots en ohejdad livsmedelskris.

70. Europaparlamentet anser att den nuvarande akuta livsmedelskrisen på Afrikas horn också är en tragisk följd av bristande samstämmighet och komplementaritet mellan det internationella humanitära biståndet och utvecklingsbiståndet liksom av en osund spekulation i livsmedel. Parlamentet påpekar att detta till skillnad från naturkatastrofer har varit en sakta framväxande kris som gradvis har eskalerat till en humanitär katastrof. Parlamentet påminner om att torka och livsmedelsbrist dessvärre är av kronisk natur på Afrikas horn och att de lokala jordbrukarnas självförsörjningsgrad behöver förstärkas för att hållbarhet ska kunna garanteras.

71. Europaparlamentet konstaterar att halvtidsöversynsprocessen fortfarande inte är slutförd för alla partnerländer ([1]), trots att den var planerad till 2010–2011. Kommissionen förväntas slutföra den så fort som möjligt och tillhandahålla information om resultatet av översynsprocessen på sin officiella webbplats.

Unionens bistånd till Haiti

72. Europaparlamentet påminner om jordbävningen på Haiti och dess förödande konsekvenser. Parlamentet beklagar den bristande samordningen av humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd (för att knyta samman katastrofhjälp, återuppbyggnad och utveckling). Parlamentet anser att tillhandahållandet av humanitärt bistånd bör baseras på en utträdesstrategi. Parlamentet anser att kommissionen bör inrikta sina insatser och sin finansiering på återuppbyggnad och utveckling.

73. Europaparlamentet beklagar den otillräckliga samordningen mellan unionsdelegationen och Echo-representationen. Parlamentet efterlyser en förstärkt samordning mellan unionens alla aktörer i landet. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att se till att humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd i högre grad är samstämda och kompletterar varandra både på politisk nivå och i praktiken.

74. Europaparlamentet beklagar djupt vissa projekts brist på hållbarhet och betonar att projekten främst bör syfta till att skapa sysselsättning och hållbar tillväxt, så att den haitiska staten kan öka sina inkomster och därmed bli mindre beroende av bistånd från utlandet. Parlamentet begär därför att kommissionen ska tillhandahålla parlamentet en förteckning över projekt som genomförts på Haiti med en detaljerad bedömning av deras nuvarande situation för att kunna se hur hållbara de är.

75. Europaparlamentet pekar på bristen på synlighet när det gäller unionsbiståndet på Haiti. För att förbättra synligheten anser parlamentet att inte bara flaggan utan även namnet Europeiska unionen bör förekomma i PR-dokument, snarare än bara kommissionen eller GD Echo, vilka är mycket mindre identifierbara för den genomsnittlige medborgaren på Haiti.

([1]) Svar på skriftlig fråga nr 31 till kommissionsledamot Piebalgs i samband med ansvarsfriheten för EUF 2010, inför utfrågningen den 12 januari 2012.

Revisionsrättens särskilda rapport nr 12/2010 om EU:s utvecklingsbistånd till grundutbildning i Afrika söder om Sahara och södra Asien

76. Europaparlamentet välkomnar denna utomordentliga rapport från revisionsrätten som tillhandahåller en uttömmande analys av resultaten av EU:s stöd till grundutbildning. Den påpekar dock också bristerna i programmet, vilka enbart delvis beror på de åtgärder som vidtagits av kommissionen.

77. Europaparlamentet förstår till fullo de svårigheter som kommissionen mött vid genomförandet av detta program, eftersom den arbetat i några av de fattigaste länderna i de berörda regionerna och ofta försökt nå de fattigaste människorna i ländernas befolkningar. Parlamentet instämmer i att det är anmärkningsvärt att 45 procent av målen uppnåddes och att tydliga framsteg gjordes i 30 procent av målen. Parlamentet skulle vilja att kommissionen angav om dessa siffror under tiden till och med ytterligare förbättrats.

78. Europaparlamentet stöder revisionsrättens slutsatser och rekommendationer helhjärtat och har noterat kommissionens svar.

79. Europaparlamentet påminner om sina tidigare ansvarsfrihetsbetänkanden, där det nämns att ett stort problem vid genomförandet av särskilda utvecklingsprogram är bristen på kvalificerad personal vid EU-delegationerna och stöd från kommissionens huvudkontor. Parlamentet uppmanar kommissionen att diskutera detta problem med parlamentets behöriga utskott för att hitta en mer permanent lösning.

80. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på ett systematiskt sätt åtgärda de brister som revisionsrätten pekat på och vill få information om följande:

a) Kvaliteten på utbildningen (som behandlades i ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar som offentliggjordes i februari 2010 – SEC(2010) 121). Frånsett att detta förefaller en aning sent jämfört med programstarten, skulle kommissionen kunna ange vilka andra åtgärder som vidtas för att övervaka och förbättra kvaliteten på utbildningen?

b) I vissa av de länder som omfattas av den särskilda rapporten nr 12/2010 påstås fall av bedrägeri och dålig förvaltning av statliga resurser, bland annat ”fantom-lärare” ha förekommit. Vilket stöd ger kommissionen för att hjälpa de berörda länderna att sätta stopp för dessa former av bedrägeri?

c) Ett av de grundläggande instrumenten/verktygen för att kunna genomföra ett program framgångsrikt är tillgång till ordentlig statistik och utvärderingar av det faktiska utbildningssystemet. Revisionsrätten påpekar att sådana uppgifter saknas eller är inaktuella i flera länder. Vilka steg har kommissionen vidtagit för att åtgärda detta problem?

d) Liksom revisionsrätten påpekade beror flickors deltagande i grundutbildningen på ett stort antal faktorer som inte har med själva undervisningen att göra, exempelvis separata sanitära utrymmen, även om framsteg med detta har gjorts i vissa av de berörda länderna. Vilka särskilda åtgärder har kommissionen vidtagit i vart och ett av dessa länder för att öka flickors deltagande i grundutbildningen, och i vilka av dessa länder övervägs skolor enbart för flickor som en möjlig lösning?

Investeringsanslaget

81. Europaparlamentet påminner om att de medel som tilldelats investeringsanslaget från den tionde EUF uppgick till 1 530 000 000 EUR för AVS och ULT. Parlamentet noterar att totalbeloppet för undertecknade verksamheter från investeringsanslagsportföljen var 374 230 000 EUR under budgetåret 2010. Parlamentet påminner om att Europeiska investeringsbanken (EIB) förvaltar investeringsanslaget, ett revolverande riskbärande instrument finansierat från EUF som syftar till att främja privata investeringar särskilt i AVS-länder.

82. Europaparlamentet beklagar att investeringsanslaget inte omfattas av revisionsrättens revisionsförklaring eller av Europaparlamentets förfarande för att bevilja ansvarsfrihet, även om transaktionerna utförs av EIB i EU:s namn och på EU:s risk med resurser från EUF. Parlamentet finner att detta inte är önskvärt av politiska och redovisningsmässiga skäl. Parlamentet betonar att denna ordning minskar parlamentets befogenhet att bevilja ansvarsfrihet, särskilt med tanke på att EUF:s pengar kommer från offentliga medel som Europas skattebetalare har bidragit med.

83. Europaparlamentet betonar att alla EIB:s verksamheter som finansieras från EUF måste vara helt förenliga med artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, enligt vilken det främsta målet för unionens utvecklingspolitik är att minska och utrota fattigdom. Parlamentet anser att enbart en utvecklingspolitik som gynnar de fattiga kan vara ändamålsenlig och hållbar.

84. Europaparlamentet anser att varje politik för ekonomisk tillväxt måste åtföljas av en politik för att främja införandet av sociala normer och miljönormer samt en aktiv politik för social trygghet.

85. Europaparlamentet uppmanar EIB att koppla sina finansieringsprojekt mer direkt till fattigdomsminskning och uppnåendet av millennieutvecklingsmålen, mänskliga rättigheter, företagens sociala ansvar, rimliga arbetsförhållanden, miljöprinciper**,** demokrati, gott styre samt etablering av företag, genom genomförandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1080/2011/EU ([1]).

86. Europaparlamentet uppmanar EIB att intensifiera sin uppmärksamhet vad gäller sociala aspekter (inklusive respekten för mänskliga rättigheter) inom projektcyklerna, både via förhandsanalyser och, särskilt, via övervakning under projektens genomförande och slutförande. Parlamentet efterlyser resultatindikatorer som bättre kan påvisa mervärdet och effekterna av EIB:s insatser, och uppmanar EIB att förstärka sin interna expertis inom hållbar utveckling, mänskliga rättigheter och sociala/könsanknutna frågor.

87. Europaparlamentet noterar att den oberoende utvärderingen efter halva tiden av EIB:s investeringsanslag och EIB:s verksamheter i AVS-länderna med egna medel visar att EIB:s ansträngningar att övervaka projektens genomförande, se till att vara lokalt närvarande och följa upp miljöaspekter och sociala aspekter fortfarande verkar vara otillräckliga. EIB uppmanas att förbättra sin övervakning.

88. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse framstegen i EIB:s årsrapport för 2010 om investeringsanslaget när det gäller att fokusera på resultat. Parlamentet anser dock att det fortfarande finns stort utrymme för förbättringar av årsrapporterna när det gäller att presentera kompletta, relevanta och objektiva uppgifter beträffande resultat, uppsatta mål, uppnådda mål och orsaker till eventuella avvikelser liksom utförda utvärderingar och en sammanfattning av utvärderingsresultat, inbegripet brister och frågor som måste tas itu med. Parlamentet välkomnar EIB:s samarbetsvilliga inställning under arbetet med att utarbeta denna ansvarsfrihetsresolution.

89. Europaparlamentet påminner om att 14 procent av medlen från investeringsanslaget (390 000 000 EUR) kanaliseras via Europeiska bilaterala utvecklingsfinansinstitut eller samriskföretag.

90. Europaparlamentet beklagar bristen på insyn när det gäller de slutliga mottagarna av medel från investeringsanslaget. Europaparlamentet uppmanar EIB att, innan man godkänner ett projekt, genom tillbörliga kontroller verifiera huruvida det förekommer lämpliga offentliga samråd på lokal nivå avseende utvecklingsanknutna aspekter av projekt som omfattas av EU-garanti, inklusive hur finansiella mellanhänder uppträder när det gäller dessa aspekter vid utnyttjandet av lån beviljade av EIB. Vid utlåning i utvecklingsländer bör EIB strikt tillämpa försiktighetsprincipen i enlighet med standardiserade förfaranden och internationell bästa praxis, med tanke på kampen mot penningtvätt och terrorismfinansiering.

([1]) Europaparlamentets och rådets beslut nr nr 1080/2011/EU av den 25 oktober 2011 om beviljande av en EU-garanti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför unionen (EUT L 280, 27.10.2011, s. 1).

91. Europaparlamentet noterar rapporterna från icke-statliga organisationer om påstådda fall när EIB-medel gick till företag, vars chefer antingen var under utredning eller anklagades för korruption och penningtvätt. EIB uppmanas informera parlamentet om det finns någon substans i dessa fall.

92. Europaparlamentet noterar att EIB ser till att projekt finansierade av EIB och av kommissionen kompletterar varandra genom att samråda med kommissionen i ett mycket tidigt skede, innan EIB inleder sin granskning av projekt. Parlamentet påminner om att kommissionen är medlem utan rösträtt i kommittén för investeringsanslag och lämnar ett utlåtande om varje specifikt förslag.

93. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att noggrant övervaka och kontrollera genomförandet av investeringsanslagen och att regelbundet informera parlamentets budgetkontrollutskott om sina iakttagelser.

94. Europaparlamentet påminner om att trepartsöverenskommelsen mellan kommissionen, EIB och revisionsrätten fastställer revisionsrättens roll i kontrollen av europeiska utvecklingsfonder förvaltade av EIB. Revisionsrätten uppmanas att lägga fram en särskild rapport om ändamålsenligheten och effektiviteten i de europeiska utvecklingsfonder som förvaltas av EIB ur ett fattigdomsminskningsperspektiv.

95. Europaparlamentet konstaterar att EIB betalar en variabel ersättning i form av årliga bonusar till sin personal. EIB uppmanas att årligen offentliggöra detaljerad information på sin webbplats om beloppet för de årliga bonusarna för sin chefspersonal, inbegripet bonusen för varje medlem av styrelsen, direktionen och revisionskommittén.

96. Europaparlamentet konstaterar dessutom att EIB:s nuvarande styrelse består av sju kvinnor och 19 män. Medlemsstaterna uppmanas att utse kvinnliga kandidater för att fylla de för närvarande två vakanta posterna i syfte att åstadkomma en mer balanserad fördelning i styrelsen.